

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 08 Ocak 2013
Nr. Ref.: RK 336/13

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI 71/12

Başvurucu

Fikrije Sermeaxhaj

Priştine Bölge Mahkemesi'nin Ac. nr. 273/2012 sayı ve 27 Nisan 2012 tarihli kararı hakkında anayasal denetim başvurusu

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Enver Hasani, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Kadri Kryeziu, Üye
Arta Rama-Hajrizi

Başvurucu:

1. Başvurucu, Priştine mukimi Fikrije Sermaxhaj'dır.

İtiraz Edilen Karar

2. İtiraz edilen karar, Priştine Bölge Mahkemesi'nin Ac. nr. 273/2012 sayı ve 27 Nisan 2012 tarihli kararıdır.

Başvurunun Konusu

3. Başvurunun esas konusu, başvuru icra itirazının reddeden Priştine Bölge Mahkemesi'nin Ac. nr. 273/2012 sayı ve 27 Nisan 2012 tarihli kararı hakkında Anayasa Mahkemesi'nden anayasal denetim talebidir.
4. Başvurucu başvurusunda kendisinin evsiz bir kişi olup itiraz edilene karara göre ikamet etmekte olduğu evi tahliye etmesi gerektiğinden Anayasa Mahkemesi'nden haklarının korunmasını talep etmiştir.

İlgili Hukuk

5. Başvuru Anayasa'nın 113.7 fıkrası, 03/L-121 sayı ve 15 Ocak 2009 tarihli Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasa'nın (bundan sonra: "Yasa") 46, 47, 48 ve 49. maddeleri ve Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan sonra: "İçtüzük") 56. kural 2. fıkrasına dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

6. Başvurucu 23 Temmuz 2012 tarihinde Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur.
7. Mahkeme Başkanı'nın 4 Eylül 2012 tarihli kararıyla Üye Robert Carolan raportör yargıç olarak görevlendirilmiş ve Üyeler: Snezhana Botusharova (başkan), Ivan Čukalović ve Arta Rama-Hajrizi'den oluşan Ön İnceleme Heyeti belirlenmiştir.
8. Ön İnceleme Heyeti raportör yargıcın raporunu 27 Kasım 2012 tarihinde inceledikten sonra Mahkeme Heyeti'ne başvurunun kabul edilmezliğine ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların Özeti

9. Başvurucunun başvuru dosyasındaki evraklardan aşağıdaki olgular özetlenebilir.
10. Başvurucu, 7 Kasım 2000 tarihinde alıcı sıfatıyla M.C.'den Priştine'de bulunan daireyi satın alarak Priştine Belediye Mahkemesince VR nr. 1875/2000 sayı ile 24 Ağustos 200 tarihinde onaylanan alım satım sözleşmesini akdetmiştir.
11. Belirtilmemiş bir tarihte başvuru ile M.C., başvuru M.C.'ye satış fiyatı olan 63.000 Alman Markını ödediğini kanıtlayan bir tutanak imzalamışlardır.
12. Priştine Belediye Mahkemesi 17 Aralık 2008 tarihinde çıkarttığı C.nr. 2977/07 sayılı kararla M.I.'nin başvurucuya karşı dava dilekçesini onamıştır.
13. Bu dava ile başvuru Priştine'deki daire alım bedeli olarak davacıya 32.000 Avro ödemesi gerekliydi. Karar gerekçesinde başvuru davacının baldızı olduğu zikredilmiştir. Kararda başvuru ihtilafli daireyi satın alacak nakde sahip olduğunu gösterecek delillerin olmadığı... diğer yandan davacının yıllar önce İsviçre'de çalışmış ve para biriktirmiş olduğu tespit edilerek, mahkeme, davalının daire satın alacak nakde sahip olmadığı ve daire alım ücretinin davacının ödediği sonucuna varmıştır.

14. Priştine Belediye Mahkemesi'nin bu kararına karşı başvuruçunun itiraz etme hakkı olduğu halde itiraz edilip edilmediği anlaşılmamıştır.
15. Priştine Belediye Mahkemesi'nin (C.nr. 2977/07 sayı ve 17 Aralık 2008 tarihli) yukarıda mezkur kararı belirtilmemiş bir tarihte kesinleşmiştir.
16. İcra Usulleri Kanunu uyarınca Priştine Bölge Mahkemesi'nin 27 Nisan 2012 tarihinde Ac. nr. 273/20112 sayılı kararı çıkarttığı anlaşılmaktadır. Bu kararla başvuruçunun itirazı temelden yoksun bulunarak reddedilmiş ve Priştine Belediye Mahkemesi'nin E.nr. 2902/2012 sayılı kararı ile 27 Aralık 2011 tarihli mülk alım satım hükmü onanmıştır.
17. Karar gerekçesinden ilk derece mahkemesi olarak Priştine Belediye Mahkemesi'nin E.nr. 2902/2010 sayılı icra kararı ile alacaklı M.I.'ye ait mülkün satış hükmünü çıkarttığı söylenebilir. Mülk açık arttırmalı satışında 32.000 avro teklif eden tek alıcının M.I. olduğu anlaşılmıştır. Bu karara (E.nr. 2902/2010) göre başvuruçunun mülkü M.I.'ya terk etmek zorundaydı. Dosya evrakından ilk derece mahkemesi kararı uyarınca mülkün açık arttırmalı satışının yapılp tek alıcının alacaklı M.I.'nin olduğu anlaşıldığından, başvuruçunun Priştine Belediye Mahkemesi'nin E.nr. 2902/2010 sayılı kararına itirazının temelden yoksun olduğu tespit edilmiştir.
18. Sonuç olarak Priştine Belediye Mahkemesi 5 Haziran 2012 tarihinde E.nr. 2902/2010 sayılı hükmü çıkartarak başvuruçunun 26 Haziran 2012 tarihinde tahliyesini kararlaştırmıştır.

Uygulanabilir Mevzuat

19. 03/L-008 sayılı İcra usulleri Kanununun 12 ve 14. maddeleri icra usul davası kararına karşı kanun yolları açıklanmıştır. Maddeler şöyledir:

Madde 12

Aleyhte Alınan Kararlara İlişkin Kanuni Yollar

12.1 İcra usullerinde, işbu Yasa ile belirtilenlerin dışlanmamış olmaları halinde, olağan yollar, itiraz ve temyizdir.

12.2 Birinci derecenin almış olduğu karara karşı, temyiz sadece işbu Yasa ile öngörölmüş olduğu vakalarda yapılabilecekken, itiraz başvurusunda bulunulabilir.

12.3 İtiraz, işbu Yasa ile aksi belirtilmediği sürece, kararın teslim gününden sonraki 7 günlük zaman süreci içerisinde kararı alan mahkemeye teslim edilir. İtiraz hakkında, kararı alan mahkeme karar getirir.

12.4 İtiraz ile ilgili olarak alınan karara karşı, kararın teslim gününden sonraki 7 günlük zaman süreci içerisinde temyiz başvurusunda bulunulabilir.

12.5 Yapılan temyiz başvurusu ile ilgili olarak karar alma yetkisi, ikinci derece mahkemesine aittir.

12.6 Yapılan itiraz ve temyiz başvuruları icra usulünü durdurmaz, fakat icra teklif taraf talebinin yerine getirilmesi, birinci derece mahkemesinin sunulan itiraz hakkında karar almasına kadar ertelenir. İstisnai olarak, icra hakkı ile birlikte hukuka bağımlı kalmaya ilişkin yükümlülüğün tayin edilmesi durumunda ya da icranın tüzel kişi işlem hesabından icra teklif tarafı aynı

türdeki hesabına para aktarımı aracılığıyla gerçekleşmesi halinde, fakat işbu Yasa ile öngörülen diğer vaka durumlarında da, kredi borçlu itirazına ilişkin kararından önce de yerine getirilebilir.

12.7 Karar niteliğindeki hükme karşı, prensipte hukuki çıkar yola izin verilmez.

Madde 14 **Olağandışı Hukuksal Çıkar Yol**

14.1 İcra ve güvenlik usullerinde çıkartılan nihai karar karşı, gözden geçirme ve tekrar usulüne izin verilmez.

14.2 Önceki durumun geri getirilmesine, sadece mecburi icraya yönelik icra edilebilir karara karşı itiraz ve temyiz başvurusunun yapılması için zaman sınırlamasına uyulmaması halinde izin verilir.

Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucunun, başvurusunu destekleyen ana argümanı kendisinin işsiz ve 9 yaşında bir çocuğunun olması ve menkul veya gayrimenkul bir varlığının olmamasıdır.

Başvurunun Kabul Edilirliği

21. Mahkeme, başvurucunun, Anayasa ile güvence altına alınmış hak ve özgürlüklerini ihlal etmesi durumları dışında Yüksek Mahkeme'nin olgu veya yasalarla ilgili yanlış yaptıklarına ilişkin şikâyetle bulunulamayacağını tespit etmiştir. Bununla ilgili olarak Mahkeme, hukuk mahkemelerinde alınan kararlar göz önünde bulundurulduğunda, dördüncü derece mahkemesi olmadığını vurgulamak ister. Hukuk mahkemelerinin rolü ve görevi usul ve maddi hukuka ilişkin kuralların yorumlanıp uygulanmasıdır (bkz. *mutatis mutandis* Garcia Ruiz – İspanya [GC] 30544/96 davası AIHM 1999-I tarihli kararı 28. Maddesi). Ayrıca bkz. 70/11 sayılı Faik Hima, Magbule Hima ve Bestar Hima'nın A.nr. 983/08 sayı ve 7 Şubat 2011 tarihli Yüksek Mahkeme kararına karşı anayasal denetim başvurusuna ilişkin kabul edilmezlik kararı.

22. Anayasa Mahkemesi bu çerçevede başvuruda sunulan olgulardan başvurucunun Priştine Belediye Mahkemesinin E.nr. 2902/2010 sayılı icra kararına karşı itiraz edip Priştine Bölge Mahkemesinin bu itirazları dikkate alarak İcra Usulleri Kanununun öngördüğü tüm kanun yollarını tükettiğini tespit etmiştir.

23. Usulün bir bütün olarak ele alınmasından sonra Mahkeme, yargılama süresince herhangi bir haksızlık veya keyfilik olduğunu gözlenmemiştir (bkz. *mutatis mutandis*, *Shub – Lituanya davası ile ilgili AIHM'nin 17064/06 sayı ve 30 Haziran 2009 tarihli kabul edilmezlik kararı*).

24. Mahkeme, başvurucuların iddialarını desteklemek için ilk görünüş ispatı türünden bir delil sunmadıklarını tespit etmiştir (bkz. *mutatis mutandis*, 30 Haziran 2009 tarihli kabul edilmezlik kararı ve Vanek – Slovakya Cumhuriyeti 53363/99 başvurusuna ilişkin 31 Mayıs 2005 tarihli AIHM kararı).

25. Bu nedenle İçtüzüğün 31.1(c) bendinin öngördüğü şekilde "(1) Mahkeme başvuruları yalnız şu hallerde görüşebilir: c) Başvuru açıkça temellendirildiği zaman", başvuru açıkça temelden yoksundur.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın 113.7 fıkrası, İctüzüğün 56 (2) fıkrası gereğince oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olarak reddine karar vermiştir.
- II. İşbu karar Yasanın 20.4 maddesi uyarınca taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanır.
- III. Karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Robert Carolan, imza

Prof. Dr. Enver Hasani, imza